

МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ І ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ
(Мінекономрозвитку України)

вул. М. Грушевського, 12/2, м. Київ, 01008, тел. 253-93-94, факс 226-31-81
Web: <http://www.me.gov.ua>, e-mail: meconomy@me.gov.ua, код ЄДРПОУ 37508596

№ _____
На № _____ від _____

Народному депутату України

Лозовому А. С.

вул. Грушевського, 5, м. Київ
01008

Шановний Андрію Сергійовичу!

На виконання доручення Віце-прем'єр-міністра України - Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України Г. Зубко від 18.10.2016 № 37138/1/1-16 стосовно Вашого звернення від 12.10.2016 № 788-10/16 щодо листа ініціативної групи мешканців житлового будинку по проспекту Червонозоряному, 130 у м. Києві Мінекономрозвитку повідомляє.

Згідно з частиною другою статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 11.06.2010 порушено провадження у справі . про банкрутство Державного підприємства «Наш дім».

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 26.01.12 у справі введено процедуру санації ДП «Наш дім» та призначено керуючого санацією.

Ухвалою господарського суду м. Києва від 01.10.15 у справі .
призначено керуючим санацією

Відповідно до абзаців другого та третього частини четвертої статті 17 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (в редакції до 19.01.2013) з дня винесення ухвали про санацію керівник боржника відсторонюється від посади у порядку, визначеному законодавством про працю, управління боржником переходить до керуючого санацією, крім випадку, передбаченого статтею 53 згаданого Закону, та припиняються повноваження органів управління боржника - юридичної особи, повноваження органів управління передаються керуючому санацією.

Тому, відповідно до чинного законодавства Мінекономрозвитку обмежено в організаційно-розпорядчих заходах стосовно підприємства-боржника і не в змозі впливати на діяльність ДП «Наш дім».

Відповідно до частини першої статті 29 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (далі – Закон України) встановлено, що керуючий санацією зобов'язаний попередньо погоджувати план санації державних підприємств або підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує п'ятдесят відсотків, з органом, уповноваженим управляти державним майном. Цей орган у десятиденний строк з дня одержання проекту плану санації зобов'язаний його розглянути та надати свій висновок про погодження або відмову у погодженні плану санації.

Так, згідно з абзацом дев'ятим підпункту 1 пункту 3 Положення про Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 № 459 основним із завдань Мінекономрозвитку є забезпечення формування та реалізація державної політики у сфері управління об'єктами державної власності, в тому числі корпоративними правами держави.

Ураховуючи викладене, у разі надходження проекту плану санації Мінекономрозвитку розглядає його та приймає рішення про погодження або відмову у погодженні плану санації у порядку, передбаченому статтею 29 Закону України.

Водночас слід зауважити, що зважаючи на те, що прийняття рішення про погодження або відмову у погодженні плану санації є обов'язком Мінекономрозвитку як органу управління майном, що впливає з вищезазначеної імперативної норми Закону, та лише за відсутності виключно правових підстав, передбачених чинним законодавством України для відмови у погодженні плану санації, уповноважений орган управляти майном підприємства має в обов'язковому порядку прийняти відповідне рішення щодо погодження такого плану санації, а тому будь-який вплив на прийняття цього рішення суперечитиме чинному законодавству України, що регулює питання відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом.

Крім того, листом від 09.11.2016 № 38991/11168-0-4-16/19 Міністерство юстиції України повідомило, що процедуру проведення державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, перелік документів, необхідних для її проведення, визначено Законом України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (далі – Закон про реєстрацію) та Порядком державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 25.12. 2015 № 1127 «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (зі змінами) (далі - Порядок).

Відповідно до пунктів 1, 2 частини першої статті 2 Закону про реєстрацію державна реєстрація речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень (далі - державна реєстрація прав) - офіційне визнання і підтвердження державою фактів набуття, зміни або припинення речових прав на нерухоме майно, обтяжень таких прав шляхом внесення відповідних

відомостей до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно (далі - Державний реєстр прав).

Державний реєстр прав - єдина державна інформаційна система, що забезпечує обробку, збереження та надання відомостей про зареєстровані речові права на нерухоме майно та їх обтяження, про об'єкти та суб'єктів таких прав.

Відповідно до пункту 4 частини першої статті 3 Закону про реєстрацію внесення відомостей до Державного реєстру прав здійснюється виключно на підставах та в порядку, визначених Законом.

Частиною четвертою статті 18 Закону про реєстрацію передбачено, що державній реєстрації підлягають виключно заявлені речові права на нерухоме майно та їх обтяження, за умови їх відповідності законодавству і поданим/отриманим документам.

Абзацом першим пункту 6 Порядку передбачено, що державна реєстрація прав проводиться за заявою заявника шляхом звернення до суб'єкта державної реєстрації прав або нотаріуса, крім випадків, передбачених цим Порядком.

Пунктом 2 частини першої статті 6 Закону про реєстрацію визначені суб'єкти державної реєстрації прав: виконавчі органи сільських, селищних та міських рад, Київська, Севастопольська міські, районні, районні у містах Києві та Севастополі державні адміністрації; акредитовані суб'єкти (юридичні особи публічного права).

Частиною першою статті 37 Закону про реєстрацію встановлено, що рішення, дії або бездіяльність державного реєстратора, суб'єкта державної реєстрації прав можуть бути оскаржені до Міністерства юстиції України, його територіальних органів або до суду.

Процедуру оскарження рішень, дій або бездіяльності та відповідальність у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно визначено Законом та Порядком розгляду скарг у сфері державної реєстрації, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 25.12.2015 № 1128.

У свою чергу відповідно до частини другої статті 37 Закону про реєстрацію Міністерство юстиції України розглядає скарги на рішення державного реєстратора про державну реєстрацію прав (крім випадків, коли таке право набуто на підставі рішення суду, а також коли щодо нерухомого майна наявний судовий спір); на рішення, дії або бездіяльність територіальних органів Міністерства юстиції України.

Територіальні органи Міністерства юстиції України розглядають скарги на рішення (крім рішення про державну реєстрацію прав), дії або бездіяльність державного реєстратора, а також на дії або бездіяльність суб'єктів державної реєстрації прав.

Територіальний орган Міністерства юстиції України розглядає скарги щодо державного реєстратора, суб'єктів державної реєстрації прав, які здійснюють діяльність у межах території, на якій діє відповідний територіальний орган.

Частиною третьою статті 37 Закону про реєстрацію встановлено, що рішення, дії або бездіяльність державного реєстратора, суб'єкта державної реєстрації прав можуть бути оскаржені до Міністерства юстиції України та його територіальних органів протягом 60 календарних днів з дня прийняття рішення, що оскаржується, або з дня, коли особа дізналася чи могла дізнатися про порушення її прав відповідною дією чи бездіяльністю.

Вимоги до змісту скарги визначені частиною п'ятою статті 37 Закону про реєстрацію.

Рішення, дії або бездіяльність Міністерства юстиції України та його територіальних органів можуть бути оскаржені до суду (частина десята статті 37 Закону про реєстрацію).

Відповідно до статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України на спори фізичних чи юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень (нормативно-правових актів чи правових актів індивідуальної дії), дій чи бездіяльності поширюється юрисдикція адміністративних судів.

Відповідно до статті 55 Конституції України кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Листом від 28.10.2016 № 003-2034 Київською міською державною адміністрацією запропоновано розпочати процедуру ліквідації ДП «Наш дім».

Одночасно повідомляємо, що вищенаведена інформація направлена заявнику листом Мінекономрозвитку від 22.12.2016 № 3242-11/41371-09.

З повагою

**Перший віце-прем'єр-міністр
України - Міністр економічного
розвитку і торгівлі України**

Степан КУБІВ